

skarpt tillrättavisa honom. — b) Ur minnet upp-
repa, antingen högt eller sakta. *Han trodde sig
se djefvulen, och läste alla de böner, han kunde
minnas. L. till och ifrån bords*, läsa bords-
böner före och efter maten. *L. bört*, genom upp-
repande af vissa besvärjningsformler fördrifva. —
3) Hålla föreläsningar. *L. publikt. En docent
läser för professor V. under hans tjenstledig-
het. L. öfver en velenskap.* — 4) Genom läs-
ning inhämta undervisning i något, studera. *L.
tyska, franska, engelska för någon*, af honom
inhämta undervisning deri. *L. för presten*, af
prest i en församling inhämta nödig kunskap i
kristendomens stycken, för att första gången få
begå H. H. Nattvard. *Han ligger och läser i
Upsala. L. upp sig*, göra framsteg i studier. *L.
sig upp*, arbeta upp sig genom studier. *L.
öfver*, i. på, genomläsa, för att lära sig, t. ex.:
Läsa öfver sin lexä; äfv. (fig.) på förhand öfver-
tänka, hvad man skall säga. — 5) *L. för*, un-
dervisa. *Hvem är det som läser för hans son?*
En magister. Han kunde l. för dig, kan mer
än du, i samma mening såges äfven *L. med
någon*, t. ex.: *Han läser i dag matematik med
sina disciplar.* — 6) Kunna ett främmande språk,
så att man förstår, hvad derpå är skrifvet, t. ex.:
Han läser med lätthet engelska, arabiska. Sä-
ges äfv. om olika slags skrift, t. ex.: *L. chiffer,
runor, kilskrift, o. s. v.*

LÄSANDE, n. 4. Handlingen, då man läser
(för begge verberna *Läsa*).

LÄSARE, m. 5. — **RINNA**, f. 1. 1) En, som
läser. — 2) Benämning på anhängarne af en se-
paratistisk förening inom svenska lutherska kyrkan.
För denna bem. har ordet i feminin: *Läserska*.

LÄSART, m. 3. Texten på ett ställe i bok
eller manuskript, der ordalydelsen är skiljaktig i
särskilda upplagor eller manuskript.

LÄSBAR, a. 2. 1) Som kan läsas. *L. stil,
skrift.* — 2) Tillräckligt underhållande, för att
icke väcka ledsnad. *En l. bok. — Läsbarehet,*
f. 3.

LÄSEBIBLIOTEK, - - - - -ék, n. 3. o. 5.
Samling af nöjsamma skrifter, helst i den sköna
litteraturen, och som utgifves till läsning för all-
mänheten. [— thek.]

LÄSEBOK, f. 3. pl. — *böcker*. Bok, inne-
hållande valda stycken ur författare på ett främ-
mande språk, till läsning för dem, som vilja lära
sig detta språk.

LÄSECIRKEL, - - si'rrk'l, m. 2. pl. — *cirklar*.
Förening af flera personer, som tillsammans hålla
vissa utkommande skrifter och tidningar, hvilka
cirkulera dem emellan för läsning af hvar och en
hemma i sitt hus.

LÄSEGEL, n. 5. (sjöt.) Benämning på de smala
segel, som vid måttlig, rum vind hissas utanför
ett eller begge stående liken af råseglen.

LÄSEKABINETT, - - - - -ätt, n. 3. o. 5. Ställe,
inrättning, der man emot viss afgift har tillfälle
att för läsning på stället välja ur en större sam-
ling af böcker, skrifter, tidningar, m. m. [— ca-
binet.]

LÄSEKRETS, m. 2. Se *Läsecirkel*.

LÄSESÄLLSKAP, n. 3. o. 5. Förening af
flera personer, som på gemensam bekostnad hålla
utkommande skrifter och tidningar, till läsning på
något särskilt öfverenskommet ställe.

LÄSEÖFNING, f. 2. Öfning uti innanläsning
eller i läsningen af något främmande språk.

LÄSGIRIG, a. 2. Begärlig att läsa. — *Läs-
girighet*, f. 3. — *Läsgirigt*, adv.

LÄSHÅG, m. sing. Håg att läsa.

LÄSIDA, f. 1. (sjöt.) Den sida, som ligger i
lä eller i lugn för vinden.

LÄSKA, v. a. 1. 1) Uppfriska; släcka törsten.
Såges om vederqvickande, svala drycker. *Saft
och vatten l-r ofta sjuka, l-r i sjukdomar.*
L. sin törst med vin. — 2) (tekn.) Afkyla i
vatten. *L. glödgad koppar. L. kalk*, släcka den.
(Artil.) *L. kanoner*, afkyla dem med en våt vi-
skare. — *L-nde*, part. akt. Brukas i vissa ut-
tryck nästan aktivt, såsom *L. dryck, medel.* —
Läskande, n. 4.

LÄSKAMRAT, -- åt, m. 3. En, som läser
tillsammans med någon, t. ex. för presten, o. s. v.

LÄSKARL, lä'skär, m. 2. (fam.) Lär man;
en, som studerar mycket.

LÄSKBALJA, f. 1. (artil.) Balja af styft läder,
till vattenhämning, då styckena skola rengöras
eller afkylas.

LÄSKDRYCK, m. 3. Läskande dryck.

LÄSKMEDEL, n. 5. Läskande medel.

LÄSKNING, f. 2. Verknigen eller handling-
gen, då person eller sak läskas. Jfr. *Läska*.

LÄSKPAPPER, n. 5. Ett slags tunt, löst,
olimmadt papper, som hastigt suger åt sig fukt-
ighet och derföre nyttjas att lägga emellan vid
skrifning, till att förekomma suddning.

LÄSLIG, a. 2. Se *Läsbar*. — *Läslighet*,
f. 3. — *Läsligt*, adv. *Skrifva l.*

LÄSMUTTER, m. 2. pl. — *muttrar*. Mutter,
hvarmed en ställskruf förses, för att icke lossna.

LÄSNING, f. 2. 1) Se *Läsande* (för båda
verberna *Läsa*). — 2) Hvad som är tjenligt att
läsa, isynnerhet för nöje skull. Brukas så någon
gång för *Lektur. Har du någon l. att ge mig?*
något att läsa.

LÄSPA, v. n. 1. 1) Otydligt uttala vissa kon-
sonanter, isynn. r. — 2) Tala helt sakta. *L.
främ*, helt sakta och vekligt yttra. — *Läspan-
de*, n. 4. o. *Läspaning*, f. 2.

LÄSPARE, m. 5. En, som läspar.

LÄSRUM, n. 5. Rum, der man vanligen läser.
I-met på ett tryckeri, der korrekturen läsas.

LÄST, lä'st, m. 3. I. (t. *Leisten*) Form af
trä, hvaröfver skomakare slå lädret, då de göra
skodon, för att gifva dem deras rätta form. (Ord-
språk) *Skomakare, blif vid din l.*, befatta dig
icke med hvad du ej kan eller förstår.

LÄST, lä'sst, m. 3. II. (af *Lasta*) Ett slags
större mål för vissa varor. *En l. spannmål* =
24 tunnor råg, hvete, ärter, 27 tunnor korn, 30
tunnor malt, 32 tunnor hafre. *En svensk skepps-
läst* ell. *svär l.* = 18 Sk. stapelstadsvigt, 14 Sk.
8 Lisp. viktualievigt, 18 tunnor salt, 15 tunnor
tjära, 18 tunnor beck och lakegods. *En l. kol*,
12 tunnor.

LÄSTETAL, n. 5. Det antal af läster, ett
fartyg kan draga.

LÄSTID, lä'st'id, m. 3. **LÄSTIMME**, m. 2.
pl. — *mar.* Tid, timme för läsning, undervisning.

LÄSTMAKARE, m. 3. Handtverkare, som gör
läster åt skomakare.

LÄSVURM, m. 2. En, som alltjemt sitter och
hänger näsan öfver boken. — *Syn.* Bokmal,
Bokvurm.

LÄSVÄGEN, m. sing. def. Betecknar den gren
af allmänna undervisningen, då man genomgår
lärdomsskola och de högre undervisningsverken.
Han går l.

LÄSVÄRD, a. 2. Som förtjenar att läsas.

LÄSVÄN, m. 3. pl. — *vänner*. Vän af läs-
ning; en, som tycker om läsning.